అంతవరకు నిర్మలంగా వున్న ఆకాశం, మేఘావృతమైంది. మెల్లగా చల్లగా వీ సున్న గాలి తీవ్రమై చెట్లనీ, చేమల్నీ వూపేస్తోంది. ఉరుములు మెరు పులు వర్షాగమనాన్ని తెలియజేస్తున్నాయి.

కిటికీ వారగా, వాలు కుర్చీలో కూర్చున్న విమల, యివేమీ పట్టించు కొనే, పరిస్థితిలో లేదు! ఆమె మనస్సంతా విషాదంతో నిండిపోయింది. భావ వీచి కలు మనసును వూపేస్తున్నాయి. ఆమె శూన్య దృక్కులకు ఎదురుగా వున్న బొగడ చెట్టు అడ్డు నిల్చింది. గాలి విసురికి కొమ్మలు, అల్లాడిపోతూ వూగి పోతున్నాయి, అలసి పోతున్నాయి.

భూమాత నుద్దేసించి "అమ్మా! మమ్మల్ని నీలో నన్ను కలుపుకో! ఈ వూపు భరించరానిదిగా వుంది" అన్నట్లు బొగడ కొమ్మలు భూమి వైపు చేతులు చాపి అర్థిస్తున్నట్లు వూగిపోతున్నాయి.

"ఆడ బ్రతుకు కంటె అడవిలో మ్రానునయం" అంటారు. ఏం నయం? దానికీ ఎన్నో ఆపదలు! ఎవరన్నారలా? ఎందు కన్నారిలా? ఏమో! కాని ఆ మాటలో ఎంతో నిజంవుండివుండాలి. కాక పోతే? విమలకి దుఃఖం ముంచుకొచ్చింది. కళ్ళనుంచి టపటపమని ఒకటీ రెండుగా కన్నీటిచుక్కలు ఒళ్ళో ఉన్న పుస్తకం మీద పడ్డాయి. ఆ తరువాత కళ్ళమ్మట

... వెమ్మదిగా

... దూసు
... భూమాతను
... క్రమంగా ధారగా
... కాలువలు కడు

... ఎగ్గుతో మొగ్గయి
... నవవసంతంలా,
... మంచిగంధంలా తన
... పక్కన తండ్రి !!
... వి. ప్యాసయిందండీ.
... వచ్చు. వంట
... లేకపోయినా అప్పుడు
... కూడా నేర్పిందండి."
... తండ్రికేసి చూసింది.
... చెప్పక్కరలేదు"
... ఆతని ప్రక్కన
... నాఅమ్మాయీ!'

... తలవూపడం,
... దగ్గరించడం ఒకేసారి

... తనని మెచ్చాడు!
... పేచీలేకుండా కుదిరి
... వైభవంగా జరిగి

... ఆనందపుటా
... సంతోషపు
... చిలకా గోరిం
... అది నిజమే! అద్దం
... ఆ నిజం నిలిచింది
... ఆనందం
... తామిద్దరూ

భార్యాభర్తలు! అంతే? అర్థం శత్రువు అని కాదుకదా!

పేదరికమొక చేటుతెస్తే, డబ్బు మరొక చేటుని తెస్తుంది కాబోలు!

ఒకరోజు ఒక నైట్ క్లబ్‌కి వెడదాం సిద్ధంగా వుండు అన్నారు. ఒదులు గావాలు జడ వేసుకుని మల్లెల మాల తల్లోతురిమి తెల్లజరీ చీర ధరించింది. తనని చూసి "ఛా! యిదేం వేషం? మార్చెయి" అన్నారు

"ఎలా మార్చాలి?" అంది తను అమాయికంగా సరదాగా తనని గదిలోకిలాక్కుపోయారు. అద్దం ముందు నించో బెట్టి తన జడ విప్పేసి, పైపైన దువ్వి పిన్నులతో పెద్దముడి నెత్తిమీద చుట్టారు, నగలన్నీ తీసేసి పెదవులకీ, బుగ్గలకీ, కనురెప్పలకీ, రకరకాల రంగులు పులిమారు లేత నీలం రంగు నైలెక్స్ శారీ తెచ్చి యిచ్చారు.

ఆయన మనసు అర్థం చేసుకొని ముసిముసిగా నవ్వుతూ, ఆయనకి నచ్చిన రీతిలో ముస్తాబైంగి తను.

"ముసిముసిగా నవ్వుతున్నదిప్పుడు. అక్కడ నవ్వగలగాలి"

చూస్తారుగా నాకా గుండె దిటం లేకపోలేదు" అంది తను.

కాని, కాని, అక్కడ అంతా అర్ధ నగ్నంగా, తెచ్చిపెట్టుకున్న, నవ్వులతో, పగటి వేషాల్లాంటి ముస్తాబులతో, ఆడా మగా భేదం లేకుండా రాసుకు తిరగడం; ఆ తరువాత ఏవేవో తిన్నారు, ఏవేవో త్రాగారు, తాను మాత్రం మామూలు డ్రింకు తెప్పించుకు త్రాగింది. భర్తతనని పరిశీలిస్తునే వున్నాడు. తాను ధీమాగా

అనామిక